ainus neist hukka es peas sama. — Oh rikkusse nink tarkusse, nink Jummala tundmisse sûwwiust! Kui ârranoudmata omma temma kohto, nink ârraotsmata temma tee. (Rom. 11, 33.) — Kûl om Issanda wihha suur, ent temma arm om ilmmõtlemata, nink langep ûlle taiwa nink ma. — Issand om pikkamelelinne meie wasta, nink ei tahha mitte, et ütsik ei pea ârrakadduma, enge et kik pattust kânasse (2. Petr. 3, 9.) Kes kûl sedda omman ligutetu süddamen es tunne?

Jummal essi sai nida ka ilmlikko tõ man neile juhhatajas, nink parremba nõu, nink taitsamba jõuga eddenâs nûûd tõ, ni et meie lota woime, jo süggise pole, Jehowa sedda wäggewat Jummalat omman wastsen templin üllendada, nink tenno ja kittusse pühha piddada, nida kui sag aasta eest ta pühhendetus saije meie ennitse õnsa wannambide koggodussen. Sedda awwitago meid Issand ommast iggawetsest armust.

Woip kûl eggaûts mõttelda, et selle sure tõ pâle paljo nõuwo lânnu, et nûûd jo kassindus kâen om, ja weel ei olle ei kirko kelli, ei errelit, ei altri ehtit, ei kroon-lühtrit, ei ka muud asja, et pühha kotta mõrsja ehtidega ehhitada wois, kui tedda Issandale laulatetas.

Armsa luggeja! ârge pandke sis pahhas, et ka aig-ramat teie ussede pâle koppotap, ja kunna ta eggal ajal teie kâen om, teid ka mannitsep: ârge unnetage mitte hääd tetta nink jaggada, sest nisuggutse ohwri omma Jummala mele perrast. (Hebr. 13, 16.) Ollete luggenu, kui pallaw Jummala arm Jani kirkut ûllestennu, ja woite essi arwada, kas teil om ennamb nõuwo, ehk olli nõil, kel es olle kohta, kus pääd panda?

Ärra arwa, armas luggeja, ke sinna ka ollet, et se Tarto-rahwast ütsinda puttus; loe 1. Kor. 12, 12, sest ötsekui ihho ûts om, nink temmal om mõnd luliikmissi, ent kik se ütte ihho luliikmisse, kumbe mõnd om, omma ûts ihho: nida ka Kristus. — Sest meie olleme ka kik ütten waimun üttes ihhus ristitu, nink olleme kik üttes waimus jodetu. (w. 13.) Nink Kalat. 5, 6. Sest Kristussen

Tarto- ja WÃƒÂ¶rro-ma rahwa Kalender 1840, lk. 20